

Kaunis karjalainen talorykelmä vanhaa tyyliä.
(Repolan Tsolkasta.)

*Slykypäivien
karjalaisia ja karjalattaria
sekä vanhaa karjalaista
rakennustyyliä.*

Vasen kuva arkkitehti Veikko Kyanderin valokuvaam.
muut D. A. Zolotarevin teoksesta «Karely» (1930).

MATKA MUURMANNIIN

Kirjoittanut E.

Toukokuun puolivälissä v. 1917 lähdin junalla Pietariin, jonne saavuin aamupäivällä. Suomen asemalla oli sotilaat vahtimassa kahdessa rivissä, ja näiden rivien välissä johdettiin matkustavaiset huoneeseen, missä matkatavarat tarkastettiin. Siellä oli oikea löyhy, kotoisin matkalaukuista ja likaisista säkeistä.

Eräs ylen ryysyinen ukko aukaisi pienen matkalaukun.

Vuokkiniemen karjalatar.

Sieltä sitä tulikin vasta tuuhkua, ja sisältö näytti samantyyppiseltä. Tarkastajat eivät koskeneet hänen laukkuunsa, vaan sanoivat, että pistä pian kiinni ja mene niin pitkälle kuin voit.

Sotilaiden ei tarvinnut muuta kuin mennä suoraan junasta ulos, mutta minun täytyi odottaa matkatavarointani pari tuntia ennenkuin pääsin menemään Nikolaiskajalle. Hain vosikan, joka pyysi määrättömästi maksua, toinen pyysi vähemmän. Lupasin 20 kopeekkaa ja vosikka lähti ajaa hölkyttelemään. Ajettiin läpi Pietarin mustien kivimuurien. Siellä täällä taloissa oli ikkunoita rikki ja seinät olivat reikiä täynnä. Ikkunain kohdat olivat savusta mustuneet. Kysäisin erään talon kohdalla mikä se on? — Raastuvan oikeus.

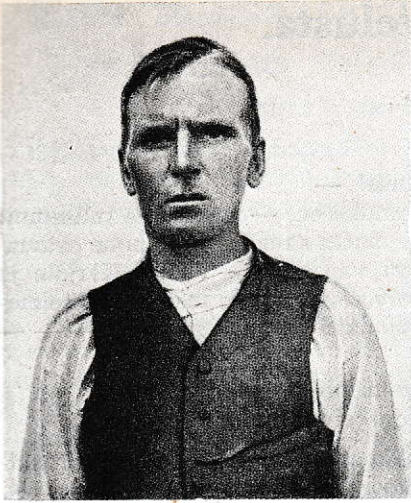
Saavuttiin Nikolaiskajan asemalle. III:n luokan asema oli suuri sali, jossa oli likaa lattialla niin paljon, että jäljet näkyivät, kun käveli. Salin pituudelta toinen toisensa vieressä makasi ihmisiä matkatavarat päinaluksina. Löysin matkatavarasäiliön ja sain tavarani sinne.

Kysäsin, koska juna lähtee Muurmannille ja sain kuulla sen lähtevän iltapäivällä viiden aikaan.

Lähdin kaupungille. Kadut olivat likaiset eikä kukaan puhdistanut niitä. Joistakuista kohdista näkyi kiven nokka pistävän liasta. Raitiovaunuissa oli siihen aikaan kaksi kierrosta, joista ylimmäinen oli avoin ja aidalla reunustettu.

Yläkerta oli täynnä valkopaitaisia miehiä ja punaisia naisia. Kaduilla kulki suurimmaksi osaksi riekaleisesti puettua väkeä. Siellä täällä kulki rihkamakauppias

Karjalainen Tverin läänistä.
(Bezhtskoin kihlakunnan
Vorotilovon kylästä).

Kolatselän ukkoja Tulemajärveltä Keski-Aunuksessa.

II KEVÄÄLLÄ 1917.

Karppanen.

istuutuen kadunsyrjälle ja levitellen tavaroita likaiselle kadulle. Kun kauppa ei ruvennut miellyttämään, kokosi hän tavaransa ja lähti kävelemään toiseen paikkaan, missä taas levitti tavaransa ja alkoi odottaa ostajia. Kadulla kulki venäläisiä, kiinalaisia, mustalaisia ja jos mitä.

Katselin kyllästyen. Alkoi tulla piletin myynnin aika. Lähdin asemalle. Kysyin lippua eräältä 5 numeron luukulta, joka oli ainoa aukiolevä. Vastattiin, että niitä saa vain II:lta luukulta. Se oli kiinni ja sanottiin sen aukenevan vasta seuraavana aamuna klo 10:ltä. Sanoin, että minun pitäisi tänään päästä matkustamaan, mutta mitäs he sille voivat.

Huomasin erään pöydän vieressä jonon. Kysyin, mitä siellä jonotetaan ja sain kuulla, että siellä odotellaan vuorolippua, sillä ilman vuorolippua ei saa pilettejä. Liityin minäkin jonoon, kunnes sain vuorolipun, jonka jälkeen lähdin hakemaan matkatavaroitani. Mutta mistäpä ne saada. Eväskori piti saada tämän epätietoisuuden lyhentäjäksi. Kysyin eräältä mieheltä kangistuneella venäjänkielelläni, ei apua; kysyin toiselta mieheltä, ja tämä viittasi jalkakäytävää kohden. Lähdin sinne. Joka ovella ja portilla oli patrulli, mutta löysin vihdoin matkatavarani. Kun menin ulko-ovesta, jonka tienoilla löyhkä tunki erästä laitoksesta, ilmestyi eräs risaisissa kengissä ja vaatteissa oleva miehenkuva, joka tarjoutui koriani kantamaan. Mistä saisi yömajan? Hän tietää kyllä, mutta tarvitseeko siellä olla »djuhkoja». Ei. Hän ottaa korin kädestäni ja lähdetään kulkemaan likaisia katuja pitkin, joiden varsilla hevosraukat seisovat pitkin

karvoineen ja paksuine jalkoineen vankkurien edessä haukkaillen heiniä aisoista riippuvista heinätuikoista.

Matka tuntui jo pitkältä ja kysyin oppaaltani, onko tämä tie oikea. Juu, vastaa opas. Hän näyttää eräällä portilla hienonnäköiseen käytävään. Pyysin yösjaa, mutta huoneet olivat täynnä. Sain vihdoin yöpaikan; mies pyyt 20 kopeekkaa.

(Jatketaan.)

Karjalatar Pyhäjärveltä Keski-Aunuksessa.